

men i 1869 gif man ganske bort herfra og vendte atter tilbage til Kjøbenhavn igjen, det vil sige, Børnene skulde atter ind til Kjøbenhavn. Dette blev bestemt ved en Resolution af 4de December 1869. Der har hele Liden været den store Mangel tilstede, at kun omtrent $\frac{1}{20}$ af samtlige Indtægter er bleven benyttet til Landet, medens de øvrige $\frac{19}{20}$ ere blevene benyttede til Kjøbenhavn, og det sfer den Dag idag; men det er et Forhold, som ikke er rigtigt. Dersom man maasse vilde sige, at Befolkningen i Kjøbenhavn har givet saa Meget til Anstalten dengang, den blev stiftet, at Kjøbenhavn har Fortrinsret til at komme i Betragtning, saa maa jeg dertil bemærke, at dette er heller ikke rigtigt; thi i Hofmanns Sundatsamling ses det, at Frederik den Fjerde skænkede 288,000 Kr. til denne Anstalt, samt en god Gaard paa Njtorv, medens der ad privat Vej kun indkom 30,000 Kr. fra Kjøbenhavns Befolkning og fra Andre. Kjøbenhavns Befolkning har altsaa, som man ser, kun givet en lille Part af de mellem 3 til 400,000 Kr., som Anstalten har kostet, hvilket aldeles ikke medfører nogen Berettigelse til at give Kjøbenhavn stor Fortrinsret; men det har den dog faaet her, ligesom paa saa mange andre Maader, blandt hvilke jeg skal nævne Dyfstringshuset og Frederiks Hospital, som jeg senere skal komme til. Jeg haaber, at den høitærede Minister vil have sin Opmærksomhed henvendt herpaa, og jeg skal blot gjøre opmærksom paa, at i Samlingen 1871—72 vedtog et Udvalg, med Undtagelse af et Medlem — og det et Udvalg, hvori en Mand som Provst Lasing havde Sæde —, at man ønskede Sagen ordnet ved Lov. Ministeren gav sig fremdeles til at administrere; men jeg tror rigtignok, som allerede tidligere paavist, at denne Administration har været en Fortsættelse af den gamle, uheldige Administration. Man har vel givet 9,000 Kr. til Landet, men selv disse 9,000 Kr., som jo er meget lidt, syntes just ikke at finde den allerheldigste Fordeling. Jeg skal i saa Henseende oplyse om, at der f. Ex. for Ribe Stifts Vedkommende er blevet understøttet 22 Børn; men af disse ere de 14 fra Kjøbstæderne og de 8 fra Landet, og det uagtet Enhver veed, at det kun er meget smaa Byer, der findes i Ribe Stift. Noget lignende gjaelder for Fyens Stift, skjøndt knapt saa stærkt. Kun Aarhus Stift synes i saa Henseende at være en Undtagelse, idet der der kun er givet Understøttelse til 6 Børn fra Kjøbstæderne, medens der er givet til 23 Børn fra Landet, skjøndt man netop i dette Stift har store Kjøbstæder. Der synes altsaa det rette Forhold at være tilstede, og det er at haabe, at den høitærede Minister vil henlede vedkommende Stiftsøvrigheds Opmærksomhed paa dette Punkt. Det ligger vistnok i, at Befjendtgjørelsen for Ribe Stifts Vedkommende er udgaaet i Ribe Stiftstidende og maasse i Berlingske Tidende; men hvem læser Ribe Stiftstidende? Ja, den læses vel

noget i den sydvestlige Kant af Landet, men hverken i Ringkjøbing eller Veile Amt bliver den meget læst. Jeg tror, at, dersom det skulde have nogen Nytte, saa maa der udgaa en almindelig Befjendtgjørelse derom, om end ikke i alle Aviserne — thi det skal jeg indrømme, er for meget sagt —, saa dog i nogle Aviser, og man kunde jo ogsaa bruge Ministerialtidenden dertil. Ministeriet kan ligesom gjennem Ministerialtidenden gjøre opmærksom paa, at disse Penge ere uddelte til Stiftsøvrigheden, saa vil Befjendtgjørelsen nok, efter den Erfaring vi have, gaa over i de øvrige Blade. Jeg vil derfor henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed herpaa og tillige henstille, om han dog ikke skulde mene, at det nu var paa Liden at gjøre den Uret, som hans Vorgængere have gjort, god igjen. Jeg fordrer ikke, at Landet skal have nogen Begunstigelse; jeg fordrer kun, at forsaavidt som det viser sig, at Anstalten i sin Oprindelse er en ren Statsanstalt, den da ogsaa faar Karakteren af en Anstalt for hele Landet og ikke af en Anstalt, der væsentligst støtter det Kjøbenhavnske Fattigvæsen. Jeg tror ikke, at de af mig opgivne Tal angaaende Oprindelsen ere urigtige; men skulde det vise sig, at de ere det, og at Kjøbenhavns Borgere har givet Mere, end jeg har sagt, saa fordrer jeg ikke dette. Jeg har Grund til at tro, at den høitærede Minister vil vide noget at raade Bod paa dette Forhold. Unfseligst var det aabenbart, at Anstaltens Forhold bleve ordnede ved Lov, saaledes som det gjentagne Gange er udtalt herfra; thi sfer dette ikke, saa frygter jeg for, at vi faae den ene Ministers Resolution efter den anden, og at den ene Minister vil omstøde, hvad den anden har gjort. Ligesom Sagen er gaaet fra Justitsministeren over til Kultusministeren, saaledes kan den maasse nu gaa fra Kultusministeren til Justitsministeren, og enhver af dem anvender da sin Fremgangsmaade overfor denne Anstalt. — Med det Samme maa jeg maasse tilføie en Bemærkning om, at det vist var ønskeligt, om disse Anstalter i det Hele taget kunde samles under Kirke- og Undervisningsministeriet. Jeg tænker derved paa, at Flakkebjerg og Landrupgaard nu henhøre under Justitsministeriet, medens Solsteinsminde og Vaisenhuset m. fl. staa umiddelbart under Kirke- og Undervisningsministeriet. Med det Samme skal jeg berøre Frederiks Hospital, som ogsaa foreligger til Forhandling. Det vil af Betænkningen ses, at denne Anstalt benyttes meget lidt af Landboerne, idet der i 1873 kun har været optaget 62 udenbys, derimod 1,211 indenbys Patienter, dette er omtrent 24 Gange saa mange fra Kjøbenhavn som fra det øvrige Land. Det er mig bejendt, at Direktionen er meget villig til at optage Patienter, forsaavidt deres Sygdom egner sig overhovedet til Hospitalsbehandling; men det er mig ligesaa bejendt, at man ikke veed dette ude paa Landet, og at man derfor til de mindre Formuende ligesom tigger